

و ولد فی حاج مشهوری ریح الاول سنة تسع و ثمانین و خمسمائة
 بهشتی و سبع بهاسن ابی طاهر مختاری و عمر بن طبر زود جنبل و
 غیر هم و تفتی و اثنی و در سن بد رسته بد و شرف الاسلام
 مدق و کان عارفا بالحدیب و عدل بهشتی و روی عتبه جماعتهم
 می افتد الدینا می توانی فی ثالث سفر سینه تسع و سنین و ستایه
 نجاد و بهشتی و در سن بسنغ قاسیون رحمة الله تعالی احمد بن
 عبید الله ایم بن احمد بن محمد بن محمد بن ابراهیم بن احمد بن بکیر المحدثی
 ثم العاصمی الکاتب المحدث المهر الخفیب زین الدین ابو العباس
 و در سنه خمس و سبعین و خمسمائة بغندقی الشیوخ من ارض
 نابلس و سبع اکثینه بهشتی من یحیی المنققی و ابی عبید الله بن مدق
 و ابی حسین بن المودائیجی و عبید الرحمن بن مختاری و اسمعیل
 مجبیروی و غیر هم و نظر حرقی الدینا بار و ایه عنهم و دخل بغداد
 و سبع بهاسن ابی الفرج بن کعب و المبارک بن الموطسش
 و ابی الفرج بن محمد بن ابی الفرج بن المندائی و عبید الله بن
 ابی المجد و عبید الدین ابی بن سکینه و غیر هم و بکران من خطیبها

الشيخ محمد الدين و اجازة خبيب الموصل و جبه المنعم القزويني
 و ابن شاذان و القزويني و تفرغوا بالرواية عنهم ايضا و قرأ بخطه و روى
 بالهديث و تفقه على الشيخ موفق الدين و خرج بخطه نسخة من تفسيره
 و جمع ما روي بخطه و كان فاضلا متنبها و له نظم و روى الخطابة بجملة
 بخطه نسخة منه و كان يكتب خطا حسنا و يكتب سر بياده و يوصف
 كثرة من الكتب الكبار و الاجزاء المنشورة بخطه و بالاجرة حتى كان
 يكتب في اليوم اذا تفرغ نسخ كرايس او اكثر و يكتب مع اشتغال
 بمسألة الفكر اسبوعا و الثلاثة و كتب بمزقي في نسخة واحدة و كتب في
 تاريخ الشام لابن مكرم بن و المصنف الشيخ موفق الدين مرات
 و ذكر انه كتب بيده التي بمجدة فانه لازم الكتابة اذ يد من خمسين سنة
 و كان حسن مخلق و متعلق متواضعا وينا و حدث بالكثير منها فحين
 و انتهى اليه علو الاسناد و كانت الرقعة اليه من اقطار البلاد و خرج
 ابن الظاهري له نسخة و ابن الجناز اخبرني سمع منه يحفظ للمتقدمون
 كما يحفظ غيره و الدين و اريكي البهزالي و الصيغ بن المجد و عمر بن الجاني
 روى عنه الابن الكبار و يحفظ المتقدمون و المتأخرون منهم الشيخ

علی الدین الشیخ شمس الدین بن ابی عبد و الشیخ تقی الدین
 بن تیمیة و غفر لکثیره افرح شیخنا محمد بن اسمیل بن جبار حضرت عبید اضر
 و افرح من روی هند بلا جازة الامام بن عبید الرحمن محمد بری و قرنی بوم
 الاثنین ساج کذا قال لکنه یف و قیل یاسح رب سنده ثمان و ستین
 و ستین و قرنی یسبح فاسیون رحمہ اللہ تعالی و راہی رجل یسبح موتہ
 فی المنام کان الناس فی یاسح و اذا نمتہ قال عنہا فقیل له مات
 ثم ۰ البلیة مالک بن انس قال فلما اجمعت جبت الی یاسح و انا
 متفکر و اذا انت یاسح رمی و امد من جبارة الشیخ زین الدین
 بن عبید الدائم رحمہ اللہ تعالی یوسف بن علی بن احمد بن ابیقال السیوطی
 الصوفی مغیب الدین ابو مصباح شیخ رباط المیزان بانیہ کان صالحا
 عالما و عازا اہل تصانیف فی السلوک منها کتاب سلوک
 صوامس و علی حذائہ قال کلفت بصر زین و اخذہ بند او فبلغنی امرہ
 فاکثرہ بغیبی و طفت یا رب کیف ہم او فہم اطفال و من ذنوبہ
 خراستہ فی المنام رجلا و فی بدہ کتاب فاخذہ فاذا فہم مع الامراض
 فوالا ملک و لا ملک فی حرکات و ملک اجازہ شیخنا علی بن عبید

یوسف اوی و نقیبت من خدانه توفی لیه نخیس سادس محرم سنه
 ثانی و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 اعلام احمد و ذکر غیره اند توفی سنه ست و ستمین و ستمین
 عبد الرحمن بن سلمان بن سعید بن سلمان بن یوسف اوی و ستمین
 محمد بن الولید بن یوسف اوی و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 احمد بن ابی یوسف سنه خمس و ثمانین و ستمین و ستمین و ستمین
 عبد القادر و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 ابن یوسف و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 کان موصوفاً بالفضل و الدین فقیهاً سنه ستمین و ستمین و ستمین
 توفی فی رابع عشر شعبان سنه ستمین و ستمین و ستمین
 احمد و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین و ستمین
 بن عامل بن محبوب محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد
 عبد الله بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد
 بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد

و فی کاوی مشهور شوال من سنه ثمانی و شصت قری الشیخ فخر الدین ابو الفرج
 عبید الله بن محمد بن عبید الله بن الشیخ فخر الدین محمد بن ابی القاسم
 بن حمید بن مسروق و دفن من القبر بقابر الصوفیه و کان مولود سنه
 ثمانی و ستون و ستائنه بکران سمع من جده و ابن الکلبی و حدث
 به مسروق و قطب یامع حران عبد بن محمد بن محمد بن رضاح بن ابی
 سعد محمد بن رضاح الشهیر بان ثم البغدادی الفقیه محدث الفوی
 الزاهد الکاتب الشیخ کمال الدین ابو الحسن بن ابی بکر ولد فی رجب
 سنه اربع و تسعین و خمس مائنه و قیل سنه تسعین و تسع مائنه
 و سمع بها صحیح مسلم بن محمد بن احمد بن محمد بن علی بن قاسم بن علی
 عابد و هو ابن ابی الذی روی عنه ابن جوزی صحیح مسلم
 و کان قد سمع من الفراء و قد روی و سمع به ابن ابی حسن بن علی
 و ابن روزه صحیح البخاری من ابی الوفاء و من عمر بن کرم جامع
 السنه و روی من عبید اللطیف بن عقیلی سنن الدار قطنی و سمع
 من القاضی ابی صالح و ابی حفص السمری و روی به ابراهیم و کان فخری
 و غیرهم و سمع من الشیخ العارف علی بن ادیس البیجوری و یسند

منقحة ومنتقحة به وسمع به اهل و غير به و منى بالمدنية و فرابينة
 مكتبة بنده حسن و سمع المكتبة الكبار و استقل بالعلم بنده و
 فتحة و برع في الصلوة و شارك في فتون من العلم و صاحب
 الصالحين و كان مدنياً للشيخ يحيى الصمدى قال شيخنا بالاجازة
 ان نعم صفي الدين حبيب الرحمن بن حبيب من كان شيخنا صالحاً
 الوجه كيسان حبيب الاغلق سمع النفس صاحب الشيخ و الصالحين
 و كان عالماً بالفتوة و الفرائض و الاطراف و رتب عقب الواقعة
 مدرساً بالدراسة المبادئ و دورس بها اهل ان مات و هو احد
 الكثيرين في الرواية فانه سمع الكثير من مكتبة الكبار و الاجازة بقرنة
 وقرارة غيره و مخرج و صنف و من مصنفاته كتاب الدليل الواضح
 في اقتفاء نهج السلف الصالح و كتاب الروا على اهل الاما و غيره و كان
 له اجازات من جماعة كثيرين منهم من و شق الشيخ موفق الدين
 بن خاتمة و ابي طاهر بن الصلاح و غيره مما خلفت و له جزء في مدح
 العلماء و نظم الفوائد الفقريين و احوال الصالحين و احوال الدعاة و كان
 له كتابا بالدراسة من ابراهيم بن علي بن محمد البندري و شق و

والتقریب بعد البعد و عدم من یزید بعد فی تحقیق و تکلیف قال شیخنا
 صفی الدین و کانت جوازاً نه احدى منها فی الشهادة اجمع لها
 علم لا یحیی و خلقت ان هو فی یونس و شمس تا جنة با کمال و کماله
 الناس علی ایدیم و علی علیه السلام الیه انید و درن بخره تبرکام
 احوال جنل رضی الله عنه مقابل ربیه علی بن عثمان یما
 عهد القادری بن محمد و بن یوسف بن الیومدی الیومدی القدری فی
 الصوفی از ایدیمس الدین یومس احد بیان اهل بغداد
 فی نوخته و لد فی ذی الحجة سنة اثنین و غایت و فسمایه و قر بالروایة
 علی القدری علی صاحب ابن سعد و النضر بنی و صبح محمد بن ابن
 روضة و الشهرة و ذی و غیره و کان بصیرة بالقرات مستقیماً
 بالآی و بنا خیر امای و بین خازنایه و الیومدی من صلیة نقیة
 پرینه و شهادت فی ذلک العهد و کان شیخ رباط بن الاثیر و له
 کتاب بینه المستقیم فی القرات العشرة فراه علیه ابن خیر و ن
 و تر علیه بالسیح ابراهیم بصیرة و قال تتبع من کتابة الامارة
 لی الحفوری سماعات القدری و کان یکر ذلک و روی عنه

ابن خردف المصلح و شیخنا بالا جاذبه نجیب الدین علی بن محمد درغا
 و مصلی بن حمید السعد و محمد بن محمد الکوئی ایما شیخی و الواعظ و غیرهم و توفی
 فی سنه ۵۸۱ هجری و لی سنه اثنتین و سبعین و ستمائیه بنده او و توفی
 بمشقره باب حرب ابی طالب خیر و در جمیع القیصر بن الککاز و توفی قال کلانی
 الشیخ رشید الدین بن ابی القاسم ان طاهر نجیب الدین سعدی مدینه
 قال رايت ابن الوجوه یبدمو نه فقلت ما فعل عبدک فقال نه لا مصل
 فاجلس فی و سألانی فقلت لمثل ابن الوجوه یقال ذلک ما یجوز
 و مضارحه و مد تعالی و فی سابع عشر شوال سنه اثنتین و سبعین
 ایضا توفی الشیخ سیف الدین بن الفاضل حمید الرحمن بن نجم بن حبشی
 و کان مولده سنه اثنتین و تسعین و خمسائیه و قبل سنه تسعین و ۵۰
 اخر من حدیث بسامح من خشوعی و سجع من جنبل و ابن حمید نه و
 الکندی و غیرهم بر مشق و الوصل و بنده او و حدیث بمصر و دمشق
 منه السلام و توفی الدین الفزازی و اخوه الخلیف شرف الدین و اما قاضی
 الدین علی و ذکره فی معجم و ابن الصغار و ابن ابی الفتح و السیلابی کلوا
 لایب السرد و غیرهم و توفی فی سنه ۵۸۱ هجری بن یوسف و من الصاحبیه

من یحب الکمال و یحب سبیح بن خلیل و غلبه الموحل و سبیح
 فغان ایضا من محمد بن ابی طبرکات بن محمد و وی عنه شیخ ابی یحیی
 و ابن الطاهر فی یحیی و کتب ایضا بر دیانته انتی تونی فی منی یوم خمس
 نالی مشهوری محرم سنه اربع و سبعین و سکنه بکله زمره و بعد نالی
 و یقال من الدعا یستجاب عند قبره و خلفه فی اقامه الحقا بکله
 و له و له نام جلال الدین محمد و کان اماما عالما و زاهدا و راجعا فی البیاد
 و در کتب فیها عبد الصمد بن ابی یحیی و غیره و حدیث در وی عنه
 جماعه من شیخ غنا المکی بن تونی سنه و سی و ثمان و سبعین
 محمد بن عبد الوهاب بن منصور النعمانی النقیه المصولی المناظرانی
 شمس الدین ابو عبد الصمد و له بحر من فی حداد العشره و استجاب بوقفه
 بجا علی الشیخ محمد الدین بن یحیی و لازمه حتی برج فی الفقه و کان
 یستدل بمن یرید بحر من و قرأ المصول و خلافت علی حقایق نجم
 الدین المقدسی المناقض الذی کان دولا جنبیا فانتقل و اقام مدرسه
 و شیخ یستدل فی المصول و الدرجه علی مسلم الدین و ثم انکوری ثم سافر
 الی اریطه و اقام بجا مدرسه یحضره و من الشیخ من الدین بن عبد الصمد

و در آنوقت بعضی احوال را در مصریه بیان نمودن خاصیت انحصار تابع الدین
 معلوم این نیست الا عند تعقیب شد و اینها کان علی غیره و بعد از آنکه
 باله یا در مصریه فی ذلک الوقت ثم لا ولی شیخ شمس الدین بن احمد
 تحت انحصار صفا بلا استثناء به حقه ثم در کتب و کتب و هیچ ای در متن قائم
 به حقه سنین الهی و غایت به در رسس انقضای به با جامع در کتب
 خط فی انقضای و با شرا عاده باله رسته به رسته به رسته فیل سفره
 الی الدیة مصریه و بعد از جمعه و با شرا عاده به با ایضا ثم ام بحر آب
 متناهی با جامع ذکر و کتب قطب الدین ابو نبی و قال کان قیما
 اما حالها عارفان علم الاصول و اختلاف مسن العبارة بحول سنس
 فی بحث کثیر التخیل حسن الحاکمة و الذاکرة و تکلم فی حقیقه و به
 عزیر الله مع رفیق القلب به او انرا با کثیر العبارة و صیب العقول
 حقه و له فیه حسن فن و کان عند ه معر فقه بالادب و له به به
 به حقه فی تنظیم انقضای له اصحابنا تقی الدین حبیب و بعد بن قسم
 طار علی یوم حافر و اخرقا و سواد فاض و من اور فا
 حافر فی سخن من حبیب هم کل من فی می و اور فا

بعد من لا عمل به من الدنيا . وكذا بان محل الاورقا
 والنبلي بالغاي قبل موته عدة اربعة اشهر وبطل شقه لا يسر ويقل
 است في بيت لا يقم من كلامه لا يسير قرا عليه جماعة لا حول ولا قوة
 وتوفي ليلة جمعة من شهر ربيع الثامن سنة ثمان من جمادى الاولى سنة
 خمس وسبعين وسخا في دمشق وصلى عليه بالجامع ودفن بمقابر
 باب الصغير ونيف على اسنين من شهر رجب سنة ثمان ورايت
 في القراوى المنوية الى الشيخ تاج الدين القراوى واقعة وقعت
 وهو وقت وقته رجب وثبت على حاكم انه وقت في سنة برنة ومقد
 ثم قاست بينه انه كان حينئذ مريضا مرض الموت للمخرف فافتي
 القراوى انه تقدم بينه المرض وبجيرة الوقت من الثلث ووافقه
 على ذلك ابن صغير في رجب عيد الوهاب بمسجد الجاه وقال
 القراوى وقال تقدم بينه الصحة قال لان من يعلم ان البنية التي
 تشبه باليقين الفاهر تقدم وبعده تقدم عنه ثم بينه المدخل
 الاصل والغالب على الناس الصحة فقدم البنية المؤقتة والمرضى
 على الشيخ تاج الدين القراوى سنة ثمان من جمادى من عاونة تاج الدين

في هذا فيضان و السند و الرد شد حال تصحيحه ^{٢٨٨} انه تقدم بينه و السند
 فقام في ذلك و قال في هذا عند من قطع عنه ذكر في هذا اوضح اخرون
 فشيخ شمس الدين بن ابي عمير في هذا السند تقدم بينه و السند
 من بينه و السند و راجع في هذا من بينه و السند و راجع في هذا
 بايدي افرام بن حمة سبنين بن فيكتاب بايديهم و راجع اخرون
 و راجع و اکتا باسفلح الا جاست بوقف عليهم انه لا يخرج من يد الاکتا
 بغير هذا الاکتا و راجع جاست من انشاء فقه و تصفية و غيرهم
 بن محمد بن ابي عمير و السند صاحب السند في فقه المشهور
 و حل فيه الى انشاء السند و راجع الى السند صاحب السند و فقه نفسه و جوة
 فقه فقه على السند محمد بن ابي عمير و راجع الى السند بن ابي العجم
 و بعض من هذا من ذكر منه انه سافر الى ناصر الدين البغدادي
 و يستقل عليه فاوركه اجد هناك سنا و لم اقف على تاريخ
 و راجع عبد الصمد بن احمد بن عبد الله و راجع الى السند بن ابي
 الحسن بن محمد بن عبد الله و راجع الى السند بن ابي عمير و راجع الى
 فقه الواعظ الزاهي شيخ فقه و راجع الى السند بن ابي عمير و راجع الى

المصنفين والائمة الموصوفين في المسند والفضل والزم منصف الخطب
 التي انعمت بقبيلها اسلوبها ما فيها من المنفعة والعفاة في جميع منها
 شيئا كثيرا من حيث في واقعة بعد اجمع كتيب له اخر بخطه واهم له حتى
 كان يقول في قديم سره ان وهدى وكتبي فانه كان له ولد اسمه
 احمد وبن يكتي صاحب فاضل حسن السمعت خلفه بسجدة فريته كما رتب
 به شفا براهمة واهل سوسيان في زمن المستنعم وكان حسن
 الصوت حسن القعدة عدم في الواقعة وبنى تاسف عليه وكنيته
 قال عنه عبيد الله بن شيخ ابراهيم الرافعي الزاهد والفقير ابو بكر بن زكريا
 ومقتضى ابو عبيد الله بن معروف واهل البساس احمد بن موسى
 الموصليان وجماعة وكان ابا محمدا بصيرا بالقرأت وعلما و
 فريتها جدا كما زاهد الكبير القدر عبيد الله بن عبيد الله بن
 بن كثير وسبح منه عفا بن وكنى عنه محمدا بن النجار في فريته
 وكان شيخا بعد اذ يقرءون عليه كتيب له بشت وجمع الناس
 بقراهم كما شيخ كمال الدين بن وضاة مع طوشت له وكبر سنه
 وقد توفي قبله وشيخه ابراهيم بن الزجالي واهل بن الكلب

ان عاقله با دهنم نشانه بها و عاقله شیخ المذهب علی و ملاط و
 دیات و ریاست و انتفاع به الناس و ولی بها شیخ خانقاها سید
 مسعود و رئیس المذهب العالی محمد ولی قضاة القضاة مد فتم
 عزل منه و اعتقل مد فتم اعین فاقام بینه در بررس بالعالیه و
 و یقنی و یقری بهم الی ان توفی قال عبید الاسود و ی صاخط کان
 مشهورا بکارم الاخلاق و حسن الطریقه و المناقب المرفیه فی
 نفقه و سنن و یقنی و و افقی و و ریس و ولی قضاة القضاة بالدار
 المصریه مد و کان شیخ الشیوخ بها و قال البهزالی فی تاریخ
 کان حسن السمعت و ضعیف الوجه غیر الشیبه له معرفه بالنفقه و الاموال
 و کان کثیر البیر و الصلح و العدقه کثیر التواضع و التودد و کان
 مدرسا بالمدینه العالیه بالظاهر مد ولی القضاة محمد بن
 حبیب مد بسبب و و اجمع الکره کبر علی اقدار اخذت من بینه سنه
 سبعین و اعتقل سنین ثم اخرج منه و رزم بینه در بررس و یقنی
 و یقری و یقنی الی ان مات رحمه الله تعالی و قال الذهبی استوفی
 خبر بعد الاربعین و راسس بها فی مذحبه احمد و عاقله شیخ الاقیم

^{٢٥٤}
 في ايام الظاهرية وكان هذا كذا كثير الفضائل صا لها خير احسن بغير
 هیچ الشكل كثير المنفع و بها من وقال القصب اليدني كان من حسن
 المشايخ صورة مع الفضائل الكثيرة القات و الله بآية المخرطة و
 المكشوفة و مسقة العدد و اخذت جيفرني القصب و هو اول من درس
 بالمدسة الصالحية بمكة و اول من ولي قضا القضاة منهم بالمدبار
 المصرية و تولى شجرة خانقات سعيد السعد و بالظاهرية مدة كان
 كامل الادوات سيدا صدر اسر مدور الاسطدم و انتمهم بغير
 في العلوم مع الزهد الخارج من المد و احقق الادب و علم اللغات
 و كان الصاحب بها في الدين يعني ابن حيا يتامل عليه و يفرح بملك
 الظاهرية لا منه من الابنية لكل شئ من امور الدنيا و الاخرة
 و هو لا يفتت اليه و لا يفتخ له حدث بالكثير و سمع اليكبا رتقم الايدي
 و مهارني و جيبه الاسود و في الشريعة ابو القاسم مسجني مما حفظ
 و عبد الكريم محبي و توفي يوم السبت ثاني شهر محرم سنة ست
 و سبعين و استخاف بالظاهرية و دفن من القفا بالقرافة عند عمه
 عبد شفي و كان يجمع متون اربعة صدق تعالى و رضى عنه ^{بن} محيي الدين

و نظير ذلك سوسر جاسس بحر بن الشيخ بحر الدين رقيق و كان
في حياته و بعد وفاته قال ابن زكي في تاريخه كان من الشيخين مقتدا
لشيخه بن الحسين بن أبي خزيمة كثير الدلالة و المنفعة و مستقل في الفكر
و الفاعل و المتفبح و قال الذهبي يرجع في المذهب و هو من فاضل
و تخرج به الاصحاب و كان من طيف بغداد و انضم اليه و عمل صاحب
نفسه و اورد و تخرج قراة بخط الشيخ شمس الدين بن المظفر
كان له كثير استفتا و فني بغيره و هو من و سلف و له كتاب
في منهاه في الامم البليل في معظم عمره كان يعزم في وقت و الله يعبر
الكتاب من كان له و هو من طيف و كان يجتهد في اسرار و كتاب
و ساير عمل القريب و منها استغفار النفس و حسن العبد و تصيب
في حق صاحبها و طاعة و اجتهاد و تفرغ و نسب عده و كان له
و منها التصيب في مسند و المظالمات فيها جمع اهل الجمع و بما بينهم
منها بغيره و منها قول من و الكار شكر على من كان لم يكن منه
مع الله و كانت المراتب شتى و ما يقول من و يصعد به لقي الكبار
كاتبه و تصنف المستوجب و الشيخ ابي البقاء و الشيخ الموفق

و کان حسن النسخة و صحفها من جلد بسیار و حال آستانه
 در مختصرات و مجامیع مستندة الی الذی کان له علقه بکلیه و من
 و تخرج به جماعة و روی اکثر حدیث بکلیه بقره و بیجا
 استغنی بقره و منسبها بقره و منسبها بقره و منسبها بقره
 نوادر المذهب فیها نوادر غریبه و کتاب و جامع الاستیعاب فی
 وجوب الدعا لتمام کتبه المستغنی عنها و تقریر من قین اثنی عشر
 جزو فی مقدمات جبرائیم کتبه لا فتنه را محمد بن و الی و منسبها کان
 له به اختصاص و کان صاحبها غلام و له جزو فی ادبیه و الا جمیع
 منه محفوظ الی یومنا علی و ذکره فی جمیع و محفوظها را فی و منسبها
 عنه العلم ببناء الشیخ علی الموصلی و ابن ابی و منسبها عنه محمد
 بن اسمعیل بن محمد زوکان قد علم و منسبها من بهرم قبل سوره
 بجا من و اکثر نجیب و له ذکره الذی و روی عنه بکلیه بقره
 و توفی کتبه جمیع رابع صفر سنة ثمان و سبعین و منسبها عنه
 به شوق و درمن یوم السبت بمقبرة باب الفراء و یسر رحمه الله
 قال ابو یوسف کان من جنازة جافله مشهورة به الاستحسان

[illegible]

الاخرة سنة تسع وسبعين وستة مائة بولس رحمه الله تعالى
 حبيب المصطفى بن عبد الحميد بن محمد بن ابي بكر بن ماضي المقدسي
 الحقيقي تقي الدين ابو محمد سمع من موسى بن عبد القادر وادبنا
 الزبيدي والشيخ موفق الدين وغيرهم وفتق على عقل بن الصمد
 مبر في المذهب ومني بالسنة وجمع منها ما ظهر من علوم وكفرهم
 وكان صاحب صفة وخرق على الاشارة فرموا به بالنجس قال
 القاضي رايت له مصنفا في الصفات علم اربابا ساد قال وكان
 مناذرا لكنا به خوفا شرا سنة اخلاق مع صلاح ديني بالسنن توفى
 في ثمانين شعبان سنة تسع وسبعين وستة مائة من غيبه وحين
 سنة رحمه الله تعالى قلت حدثنا عنه ابن الجوزي ومن اسحق
 بن عيسى المتقدم ذكره انا محمد بن اسمعيل الانصاري ناظره
 السائر بن عبد الحميد وادبنا بن ابراهيم خالا انا الحسين بن الزبير
 انا ابو الوفاء وانا ابو الوفاء وانا ابو الوفاء وانا ابو الوفاء
 ثنا الكلبي بن ابراهيم ثنا يزيد بن ابي حميد عن سنة قال كنا نلقى
 مع النبي صلى الله عليه وسلم للخرية انما توارثت بالحباب وحي

الرازي واما محمد بن محمد بن عيسى بن عيسى بن عيسى بن عيسى
 والتفسير والوعظ والطب وبرج في ذلك وله نظم ونثر و
 النجاشي والكثير منها تفسير القرآن في ثمان مجلدات ودرس
 بالمستغربة قال شيخنا بالا جازة مني الدين عبد المؤمن بن عبد
 الحق في حقه شيخ الوعظ بفنداد ومنتقاهم كان في بناء فساد
 اشتغل بالطب مدة ثم رتب قريبا بالمستغربة واشتغل بالغة
 والتفسير وجمع وكان يدرس للوعظ بمجلس القاهوس بدمشق
 بسبب غم اختير في اواخر زمن خلفه للوعظ بباب بدر تحت مظلة
 الخليفة ولم يزل على ذلك الى وافقة بغداد واستمر سره خائفا
 بهر الدين صاحب الموصل فمكث الى الموصل فوعظ بها ثم عاد الى
 بغداد ورتب مدرسا لها ببلد رسته بالمستغربة ولم يزل
 ببلد مجلس للوعظ في جماعات بجامع الخليفة الى ان توفي بتفسير كتاب
 الكرم وسبل خلافة وادب بين حرياته نظم عديها وله سموات
 كثيرة واجازات غلت سمع منه جماعة منهم تسيب بن عيسى بن عيسى
 بن عبد السلام بن عكبر وروى عنه بالا جازة جماعة من شيوخنا

منهم صفى الدين عبد الواسع المذكور في مسيخته وقال توفي يوم الاثنين
 سابع عشر شعبان سنة احدى وعشرين وستماية ودفن في
 مدبره له جوار مسجد ابن بوزنار وكان يوما مشهودا و
 ابيه قاضي عيسى بن ابي بكر بن ابي البدر بن محمد بن محمد بن عبد الواسع
 وفتية الفقير الزاهد القدوة بفتية شيخ العراق وميرف بكتبه و
 وجدت في حقه سماح ابي ابي بكر بن ابي البدر بن ورة بنت
 بلاء وى وانه ميرف بكتبه و له الشيخ عبد الله سنة نفس وستماية
 وسمع الحديث بدمشق من حافظ الغيا المقدسى وسليمان بن اشراف
 و اجاز له الشيخ موفق الدين ومفتي في الذهب بغداد و على القاضي
 ابي طاهر و ارسل ومفتي بمران على عبد الله بن بن تيمية و ابن نعم صاحب
 المختصر بدمشق على الشيخ شمس الدين بن ابي محمد وغيره و بمصر على ابن
 عبد الله بن محمد بن و نقل عنهم فزايد و شرح كتاب الحمد في دعاه
 لهم و له تصانيف اخر منها مجلد في اصول الدين سماه الهدى المشية
 و له مصنف في صحيح و حديث و صحيح منه عبد الرزاق بن العوفي
 وغيره و كان قدوة زاها و اذا احوال وكرامات و كان

[illegible]

وقال ابو العلاء الفراء في معجمه كان شيئا ثقيلا عالما اياهما فاما
مقرى عارفا به وايات السبعة والسبعة اقر وعلمها باسمها
المعروف له في ذلك تصانيف كثيرة وقال الشريف المرتضى
اما فط مشق له معرفة بالغة والعربية ووجوه الفراء وطرق
القرآن له في ذلك تصانيف تدل على فقهه وقال ابن خلدون
تاريخه كان مقرى بآراء عارفا بالغة وهو بصير وبجل
الفراء متصلا بالقرآن ودخل دمشق ومصر وسمع من شيوخها
قال في الطبقات كان عارفا بالغة والنجوم الفضائل وكان
لا يتقدم احد في زمانه في الاقراء اخذ عنه علي بن احمد بن موسى بن
محمد بن رضى وسمع منه ابو العلاء الفراء واهم بن القلانسي وحدثني
ابو زكريا انه قدم دمشق في الكهولة وقرأ عنه بالسبعة في نحو ثمان
ايام على المعلم القاسم بن احمد وانا قصد اتصال طريقه يسيرة
له ولا تشبهه اسند من العلم قلت ابا زكريا واهم من شيوخنا
كالعلم ابو زكريا وعبدة المؤمن بن عبدة بن علي بن عبدة الصدي
وتوفي يوم الجمعة فاح مشق او يرم السبب سبع مائة سنة

والمختصة في القيام له و حالنا الشيخ الامام العالم المتفق على ما سنده
و حقه و جهته المتعاضد عليه ابو محمد جعفر بن محمد بن الشيخ الامام العالم
العالم المزايا الذي في قوله سبي رضى الله عنه قال انه جنى و روى عنه
يعني الشيخ زين الدين احمد بن محمد بن الامام ابو الكبرية و اسسده
و ذكره في تاريخه الكبير و حال ترجمته و ذكر فضائله و جهادته
و ادراجه و كرمه و فقهه العالم و الشيخ ثابته و كان اخيرا
قد روى عن ابي بصير صلى الله عليه وسلم في المنام يطلب الحج فذلك العام
و حقه و فقهه حات و انه كان رقيق القلب سريحا و له من كرم النفس
كثير و انه كرمه و ان قيامه بالليل مما قلنا على صلاة النفس و يعنى حين
الصلوات من و تيسره و لا يشترط ان يكون صلاة المملوك و غيره مملوكا
منوا انما عند العامة من تفننا عند المملوك و كان مجلسه عامرا
بالفقه و الحديث و اهل الدين و اوقعه عند محبة في عقوبة لم
يكن في زمانه من يعنى احسن منه و لا اقم فقهه و كان كثير الدعا
و لا يتبال في سبب في اوقات المهر و فقهها و لا ياتيه و بعد فرائضه
احسن باجماع هذه العاشة كثيرة الامام باقر و الناس لا يكاد يعلم

بدر بعض الاقصد و لایات احسن اهل بحبل الاستیعاب و ذکر قراین
 الباطنی انه منذ عرفه داره و قصب و عرفه و نفسی سست و قد
 ولی القضاة و تزیید علی انی عشره سست علی کرده سست و علم و تناول
 علیه معلوما ثم عزل بقدره فی امر عمره و بقی قضاة و سایر
 و قد عتی علی و ده و نیم الدین فی امر حیاة الشیخ و کان الشیخ یزید
 فی ولایة حکم علی بیته الی بعد و قد ذکر ابو شامه فی توفیه و لایة
 الشیخ سست و ربع و سستین قال جابر بن صرغتمه جود و تقاضا الشیخ
 سست و سستین القضاة ابن مطا و الزوادی و ابن ابی عمر فلم یقبل لایک
 و صیقل و قبل صحتی ثم و دلا امر بازا مهانید لک و فیل ان لم یقبوا
 و لای یزید و باید بهما من لا و قامت ففعل و امتناع من القضاة و یکنه
 و قال نحن فی کفایة فاعفوها و ذکر الدینی من ابی اسحق الکوری
 الی لک و کان الشیخ الایکینه و من اهل العلم و الدین و محمد بن اده
 قال کان سبتنا شمس الدین الشیخ الاسود و قد و دة الانام سست
 و دایم من یقتدر و بدشتن علی سایر البیدان بن یزید و بصره
 علی سایر متقدم و دلا زمان لایحج الله من المناقب

والقبائل التي اوجبت لاداءه اقتدار على الاداء على سبيل الشيوخ
 مع عظمته في البعد و تركت القنازع فيما يقضي الى الشاكر و مقدر
 ولا تقصا في كل ما يتحاطاه من جميع الامور و امر جفته في كل امر
 لا تقصر ولا تعظم في مشيئة ولا بتجته ولا شططا في طيبه ولا قبحه
 ومع هذا كانت له مدور بها بس و بها فحل و الى قوله الشفيق
 في الفصل بين العشائر و القبائل مع ما اورد الله به من سعة
 العلم و قطره عليه من الرأفة و الحكم و كان لا يفر جانب من
 قصده و قريبا كان او اجنبيا و لا بد من شفاقة من امره و سما
 كان او ذميا يتأب با به الامراء و الملوك فساد في القبائل عليهم
 بين الملوك و الملوك و روى الشيخ قضا القضاة في جردى الاولى
 سنة اربع و ستين على كره منه و كان الشيخ رحمه الله و حسنة
 المسلمين و بولاه راحة الملوك الناس كما تقرر من اليها السد على
 مقام فيها قيام المؤمنين و بقتبائهم و عا داه جماعة الكلام و مقورا
 في حقه الجود و روى ثوابه بالدين و نفعه الله عليهم بحسن نيته
 و بفضله بدهد الله و قال الله زالى في تاريخه كان الشيخ الوقت و بركة

بهر دلیل حکیم و متفکر و دانشمند و الهی و بیس و استغفار الهی و
 طریقه و راه و خطایه و جیل و مشیت و اراده و شرف و تقابل
 و یقین فی قریب شیخ الاسلام علی و زهد و ورع و باطن و
 و کبیر القدر و جم الغفیل انبیت الیاریاسته فی الفقه علی حسب الامم
 و شرح کتاب المقنع بعد شیخ موفق الدین و انکان معظم
 و شرح ما خود و من کلام علی و کانت له الیه الطول فی معرفت
 و اثبات و اصول و التور و غیره و کتب من العلوم و الفقه و مع
 و عبادة الکثیرة و التور و الفقه و کتب من العلوم و الفقه و مع
 و الحسن انی مغرب و البید و لا جمال و ولی قضاء و قضاء
 و کما و باشر و کتب و فم و مزل نفسه و امتنع من حکم متفرع
 علی عبادة و الله ربس و استغفار الهی و التقنیف و کان
 و و زمانه فی تعدد و تقابل و متفرع و جملة و لم یکن له تغییر
 خلقه و ریاضته و ما هو علیه و امتنع به خلق کثیر و کان علی قدم
 السلف الصالح فی معظم احواله استغفار شمس الدین رحمه الله
 خلق کثیر و ممن خلفه عنه العلم شیخ الاسلام تقی الدین بن نجیة

فی الشیخ ابو حسن محمد بن اسماعیل بن محمد صفوانی و کان یقول
 و ایست یعنی مثل و حدیث با کثیر و خرج له ابو حسن بن بیان
 مستخرج فی الامم و المستخرج له ابو حفص الحارثی بن ابراهیم و
 محمد بن یحیی و روی عنه خلق کثیر من الایمة و حفاظ منهم شیخ ابوسعید
 ثقیفی المدنی بن یحیی و ابو محمد الحارثی و ابو حسن بن العطار و الذی
 و ابهر زالی و حدیثا عنه جماعة منهم داود بن العطار و اخو ابی حسن
 و ابو عبیدة و محمد بن یحیی و احمد بن محمد بن عبد الرحمن و جری و غیرهم
 و توفی رحمه الله تعالی ببغداد و کتب له شیخ ربيع الاخر سنة ثمان
 و ثمانین و ستمائة و دفن من الغد عند والده بسفح قاسيون و
 کانت جنازة مشهورة حضرتها ائمة و عیون و یقال انه لم یسبح
 بشیئا من ویرطیل قال البیهقی رایت وفاة الشیخ نفس الدین
 بن ابی هريرة شیخ الاسلام بن یحییة فمن ذلک توفی
 شیخ الاسلام سید اهل الاسلام فی زمانه و خطیب فلك الامام
 فی اوانه و وحید الزمان و قد فرید العصر مدقا بما جمیع الافراح
 محاسن و المعالی البهری من جمیع النقا یصلح و السی و فی القاری

بین خلقی العلم و الهی و مسبب و المنسب و المعقل و المعقل و المفضل و المفضل
 و المفضل و فی الاطلاق الزکیة و الاحمال المرضیة مع سلافة العبد
 و الطبع و المطف و الرقی و حسن النیة و حبیب الطوبیة حتی ان
 کان المستغنی یطلب له یبیا فیعو ذه الی ان قال و کنت عیب
 العبدون باسرا و هم مصابیه جمیع الطوائف و سائر الفرق
 فای روح و جسم و ای اصل و جذم و ای رکن و ایدم و ای فضل
 ما عدم یا لیس من غلبه و افضله و اجل قدرة و مصابیه و افضله
 و اکبر ذکرة و باجملة فقد کان الشیخ او مد العصر فی انواع
 الفضائل فذا سکن سکن من جمیع الطوائف و کان مصابیه و اجل من
 ان یخطیه البعارة فرحمه الله و رضی عنه و اسکنه بیوت الجنة
 و تقصنا بحبته انه جواد کریم اختی و قد رثاه نحو ثانیین شاملا
 منهم الشهاب محمود و کان من تلامذته فقال

فالوجود و قد علاه ظلام   امره خطب ام قد امره
 ام قد احییت شمس فخره   و قد یست طلب جوده الایام
 لم او بل یبدی مظهر بکرمه   ام حل لفضلك الاثر نظام

اثری در می خیزد و می ماندی   این اسباب بسبب اسلام
 او را خاص السبب الهی   و من به دون العراق الشام
 بهم افتد و اید افتد و می دانی   کل مقبوب لوجه الامام
 ما تحت این درختون بها علی   شخص المعارف و الهدی اتمام
 من کان یستقی بجزه بوجه   ان ما در وجه غیبت و ظهور امام
 و غیر الساری امره ففسد   خلافاً بی الهی و عدم
 کانت غیب فنا میانه باشد   و تقریر فعلی میانه اسلام
 کانت یابینا بنور بقا   فیما تغیبی کانتها ایام
 من المعلوم و غیبت و غیبت   و محبت نسائی بعد و نسام
 من المحدث و کان ما قد مر   من ان نعم الی المصاح سقام
 و له اذ ذکر المعلوم مراتب   بنسب و افتقد و دنیا الامام
 بر روی خبری کل ذی خیمانه   بجای حدیث تغیب و ظهور امام
 من المضافات المکتوبات اذ انت   عنها القول و ما رکت الامام
 بل المضافی من اذ و انما بها   ففی المضاف و جفت الامام
 من یسنا بر و یسنا بر بها الی   یکی المقبوب به و حسن امام

و در امم و در دین و اوقاف مستحب و مکلف است

و در این فی علم الکلام جواب هر

من هر زمان و مکان قبول حیات

و در و در کمال و اتم و کمال

و در هر یک از این شش شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

رجل است که در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و در هر یک از این شش دین بن علی بن ابی طالب و شش

و ابن زرين الشافعي و سليمان بن صفى لا يحسب الا سبقة العقل
و ابن ابي ايوب عبد الحكيم بن عبد السلام بن عبد الله بن ابي
القاسم بن محمد بن محمد بن يحيى بن محمد بن ابي نزييل و شقيق الشيخ شهاب
الدين ابو اسحاق بن ابي احمد بن الشيخ محمد بن ابي البركات
و قد سبق في كتابه يوسف و ابي الشيخ الاسلام بنى الدين
ابى العباس و له سنة سبع و عشرين و ستماية بمران و مع
سنة ثمان مائة و اربعة و مائة و مائة و مائة و مائة و مائة
بها من ابن ابي بنى و ابن روضة و يوسف بن خليل و يعقوب بنى
و قد اتم على والده و كفى في الغفيل قال انه جنى قرا
الذي جنى من اتم على والده و قد راس و اتم و منصف
و عا ر شيخ ابي له ابي و خليفه و عا كره و كان ابا له
ما يتقدم كثير الفوايد و عا كره في العلوم له يد على
في الفرائض و الحساب و الهيئة و كان و بنا من اضا حسن
الا خلاف جرد و امن مسنات العصر تفقه عليه و له ابي
العباس و ابي محمد و ثمانية على المنبر و له و كان قد و له الى

در مشق با همه و آثار به مهاجران سنه سیج و سنین قال
 و کان الشيخ الشهاب بن یحیی الهمدانی و انما اختفی بن نور محمد
 و نور الشمس سیبر الی ابیه و ابیه خان فضا یله و علومه لغزت
 بن فضا یله و علومها و قال ابیه زالی کان من اعیان علماء طبرستان
 عنده مضایل و فنون و با شرب مشق مشبهه زار محمد بن
 السکریه بالتحصیل و بها کان یکن و کان له کرسی بابایح
 یحکم علیه ایام جمیع من حفظه و کان له فی حنفیه فیه و لعله ابو العباس
 و له تالیف و نواید و مصنف فی علوم حدیثه و فقه و سنی و
 یوم الی حدیث و فی حدیثه و فقه و سنی و سنی و سنی
 و در فن من الفقه بقال سیف قاسم بن مفضل بن ابی بکر
 بن مفضل بن علی بن موسی ثم البغدادی و فقهه الاصولی الفقه
 تقی الدین ابو الناصر و بعثت بابایح و لعله فی سنه یحیی
 سنه ثمان مائه و سنی و سنی من ابی العقل محمد
 بن محمد بن حسن السبک و فقه و برح فی الفقه و
 اصناف و الاصول و فقه و فقه و در سنه فی الفقه

[illegible]

صاحبی در کائنات پیدا شد و در حادثه اکرادات خود جزو و استقامت
 و در هر مقامات باطنیه و شریک و شریک و کائنات بقال
 برفت الاسم الاعظم رحمه الله تعالی عبد الرحمن بن محمد بن
 ابی القاسم بن علی بن عثمان بن ابی بکر بن عقیق بن عقیق بن
 نور الدین ابو طالب بن محمد بن ابی بکر بن عقیق بن عقیق بن
 شیخ الاول سنی و شیخ و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 قرنی بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 علی الشیخ حسن بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 ابی سکیم و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 باطنیه و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 کان و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 بن ابی السجیل و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 بن شیخ محمد بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 کان و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن
 شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن و شیخ بن

عليه بجزاد خلع ولبس الطرقة السودا في خلافة المستعظم
 الشيخين وفتنهم وذكروا بن الساجي انه لم يلبس الطرقة الا بعد
 ابي طالب بن محل سوي الشيخ نور الدين هذا ثم بعد واقعة
 بجزاد حسب طلبها ليوالي الله ليس معنا بله يا مستغفريه فلم يتفق
 و تقدم الشيخ جمال الدين بن حكيم انه في سبب ذكره فرتب الشيخ
 نور الدين به رسا بالبشير في مكانه في ابن حكيم انه ذكر نقل
 الى تدريس المستغفريه في سؤال سنة احدى وثمانين و
 ثمان مائة مودة منها كتاب جامع العلوم في كتاب تفسير كتابها
 العقوم و كتابها و في الفقه في مجدين و الكافي في شرح
 المعاني و الواضع في شرح معاني و الكافي في الفقه في كتاب
 الشهاب حريفة في صفات محمود على مشرب من مسئلة ثقة عليه
 السلام امام صفى الدين عبد الومن بن عبد الرحمن و سمع منه وكان يكتب
 منه في عقائد و لم اذن له فكتب من نفسه و قال عنه كان شيعيا
 من علماء المجتهدين و الفقهاء المشهورين و روى عنه جماعة من مشرقنا
 بلا جازة و كانت له غنمة عظيمة و نادره بحبيبة ابنا في محمد بن

ابراهیم صفادی دکان طراز الشیخ نورالدین متی زوجه الشیخ بنته
 قاتل مکره محبس بانستقریه للخطام و حفره الامیدان طر
 فافتح جلوس الشیخ الی جانب بهاء الدین بن المقرحی کانت
 و بوان لانت و تکم جرحه فیه الشیخ نورالدین علیهم السلام
 و رج الی نور فقال له بن المقرحی من این الشیخ قال من البهرة
 قال الله حب جنبل قال حب بهری جنبل فقال بنا حب من بهرا
 کردی رافضی فخل بن المقرحی و سکت دکان کردی رافضیا
 و در نفس فی الاکراد و مدد او را و رفت فی الشیخ نورالدین علیه
 السلام بعد المعترضة اربع و عاشر و ستمائة و در فی ذکره
 بقیة ربین بری فیه مقام محمد رضی الله عنه و من انه افتتار ان
 الامام یجب الی بالقیمة و ان کان قلیلا و ان الترتیب یجب
 فی التیمم ان یمیز بین و لا یجب ان یمیز بواحدة و ان الیمیز
 یجوز فواء حیوان و الولد ان و ان بنی التیمم یجوز لهم اخذة
 الزکاة اذا شئوا حقهم من خمس و علی یجوز ان یمیز الصلاة العید
 و اذا خیف فواتها و ان یمیز عبدا للاحقیم بن محمد بن محمد بن فاک

بن صدیق المرافی المهری الفقیه الامول القاضی صلی الدین ابو
 العضاقریل مهر و دیو بر افه سنه بیض و نسیم و خسته و
 قدم و مشق و له نحو مشه بر سنه و قرابها نفرین با مشرف
 علی ابن ناسونه و دیو اخرین یقی من اصحابه و سبج بهاسن المهرستانی
 بعضی مشیخته و لم یغیر ذلک و سبج من ابی الفتوح البکری و ابن
 ملاعب و الطاهر و الشیخ موثق الدین و موسی بن عبید القادر
 و الشیخ العار و ابی ابی نقی و ابن البز و القز و بنی و ابن حفری
 و الزبیدی و ابن جباح و غیرهم و نقی علی الشیخ موثق الدین
 و برج و الفقی و قرأ اصول الفقه علی السیف الادی و لازمه و اقام
 به مشق و نه غم نوجو الی الدیار المصروفة فاقام بها الی ان مات
 و نائب فی القضا باغاه و فحمت طرایفه و شکر ت خلایفه قال
 انه جوی کان مجموع القضا فی کمال الشان بین الدیانة عارفا بافتوات
 بعض المصنفه صحیح و اذ یعبیر بالذحیاب الما بالانوف و الطیب
 قرأ علیه بالروایات بدر الدینی البکری و ابو بکر جبهیری و جانه
 من المصنفین و سبج منه ابن الطاهر و ابنه ابو محمد و القاضی ابو محمد

محاربي وها قد المذني و هو جيان و ها خط عبد الله بن مسعود
 و خلق سواهم و خرج له المذني في مشيخته سمع منه ابو الحسن محمد بن
 نباته و قال البيهقي كان فاضلا عارفا بالحد و هو في يوم السبت
 عشرة ذى القعدة سنة خمس و ثمان و ستمائة بالقاء و
 و من من بعد بقا به باب المنبر رحمه الله تعالى و في رجب من ذى
 القعدة المذكور و توفي الشيخ مؤمن الدين ابو الحسين علي بن حسين
 بن يوسف بن الحسين المذني القتيبي الملقب بالشيخ ابو يعقوب الملقب
 في رجب و كان احد المجيدين بالمستندة في حديثه ابن ابي
 داود و الجماعة من مشيخته و ابو العباس محمد بن سنان بن نصيب
 الموصلي الكاشغري الملقب بالشيخ السند بن في صفري قاسيون الموصلي
 من جنبل و ابن جبر زود و الكندي و السطيفي و القمحي و كذا
 كان ابو و في اخر السنة توفي ابو الفضل محمد بن محمد بن علي الزيات
 البصري و بعد ادى الموصلي و شيخه ابو السند بن شاذان
 من ابن حماد و ابها ركب بن ابي جود و الفتح بن عبد السلام و غيرهم
 سمع من خلق كثير منهم الفاضل و قال كان عالما زاهدا عارفا نقدا

[illegible]

[illegible]

^{۳۹۷}
 اما بسجده نماز ای ای منتقل ای و در سن بسجده
 با بوزینه بنایت من القاضی نجم الدین بن شیخ شمس الدین بن
 ابی حمزه و با صد رینه و با سکارینه بنایت من بنی المنجا و با شریعت
 جمیع مرفه و در ای مشیت مذهب مشهد مرفه و در ای مذهب
 انوارینه و با صد رینه و تخرج به جماعت من الفقهاء و کان و ایم بیشتر
 برب خمدل و یونثره و ملازم قیام دلیل من الفلاس الاضیر و یونثره
 بین العشائین و یونثره و ایم الهیض و صحت من شوال و شرفی
 مذهب و الحرم و لا یفل یزک ذکر ذک کله و لده الشیخ شمس الدین
 قال و لده اخیره با شیبافروفت کما قال لفلانی و ذکرک
 مشهور عند من میرفته و لده قال لی فی صحته و عافیه اما بیشتر
 عمر الامام احمد لکن شتان ما بینی و بینہ عنان کما قال و قال
 یا بنی تترجمت من الاوقات افاکان یکنتی و کان لی شیخه
 عنان اصیبت سنا و لیت منها و قال بن یونثری کان رجلا صالحا
 زاهد اخا متلا عابدا و هو من اصحاب والدی اشتغل علیه
 و قد مد یصلی به فی مسجد منابله راغفنه فی طریق کتبه فرأینہ

۲۹۲
 بن قیده و تحقق ذلک و لازم شد ای قضا و ضیاء و تخریج به کتب
 اکثره بعد و تخریج و انتخاب و قرار علی السیوخ و معنی بالحدیث و
 ثم تصنیف الامکام الذی جمعه محمد اما فقط ضیاء الدین و تخریج غیر
 ذلک من به جز این کتاب هیچ منها کتاب به الحدیث و کان به رسی
 الفقه بدست محمد و نسخ ضیاء الدین و نسخ حدیث بها و بدار
 مده یث لا شیه فینه و نسخ و کان لعلیه حدیث و حدیث معلوم فراه
 محدث و یدید هم و ید و حدیث الفقه اتفق به بما عنه قال الذی
 کان اما فقیها من نازاه اما به اکثره غیره و هم را نسخ فی
 التقری و وضع فی المفسر و قال حدیثی باین صایح از این احادیث
 مستفاد من الذی بنا و عنه و ضعیف و کان من احادیث السیوخ
 و اما و کلا و صلیا و صلیا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا
 بعض شانه خود به چهره کلمه و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا
 علی صغره و نسخ و علم بکان کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا
 فتنه و اصل بها مستفید از نسخ و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا
 اند و اما تخریج به و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا و کلا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مفت

En

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

میں نے

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۳۳۴
 غیره و تفسیر من اصحاب بن کلیب و تفسیر من و ابن کوزی و ابن
 جریر و دمن و غیره هم باقی حتی کتب من و دمن اکثر من ستانده چیز و
 حدیث بسیار ایم جمع علی کرسیه با کمال و فخر و امانت کثیره فی
 ایام و القتل و فخر بن عبد الدائم شریف و غیره و من الشیخ
 و هم یکن بالمتن فیما یجوز و خط روی سفید و آن متواتر است
 با فخر و متواتر و حاصل کتب و ایام و غیره فاسیح منه فخر من
 ایام و غیره هم کمالی و الله حی و قاضی و مدد مسند و قد ای
 عهد و ایام و غیره و حدیثی فی ایام الشیخ و ایام شریف
 ثلاث و سبعه و بدین و دمن من الفایض فاسیح و ایام
 ملک بن مسعود بن نفیس بن عبد الله و اصل من علی بن العوفی
 و سبع کلیب من ابن رواحه و ایام بن فیل و ذکر از سبع
 من و سف بن فیل مافوق لیکن لم یطفر ذلک و سبع یحیی من
 الکمال الضریح و الرشید الطار و غیره حسن اصحاب البیاض
 ایام یاسین و بدین من ابن عبد الدائم و اکثر فی و جماعت من ایام
 ضریف و اکثر من اصحاب یحیی و ابن جریر و دمن و جعفر و ذکر کتب

آسمان خفا از راه روشن
تزیین روشن و دلگشای
نقش بر گیسوانه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

والصغيرة وحبيب وحبيبته وبنو النضر وحصل ما حصل وكتب
الحال والنفوذ في فروع نفسه قال لما فط عبد الكريم صلي الله عليه
عليه فاعلم حسن الفرافة فيها فما بها متفقا كتب الكنية بخطه و
البيان وقرأ الكنية وسمع من صفرة الى عين وفاته قال ابراهيم
سافر الى حلب مرين للسمع طلت حجة فاسافر الى العراق ودخل
اصبهان وغيره من البلاد وكان ثقة وله في فضل وقرآنه حسنة
فهيته حسنة معدية وقابل الفخر او حارث له امره او كثيرة طاعة
والاستقلال وبار مجيد وتخرج دوله وصادرت له بها نظرة
وشهرة بالحديث وقرآنه وكان يسكن مصر ويحضر الى الشام
يوخايفه وواحيه وكان جازلا متفاداة في شئبه من اهلها
قيام الليل كثيرة القراءة بالحديث والكتابة والنسخ معرولا
بالمطالعة والنسخ المصحين بخطه وقايعها وقرأها ورجعها في تركته
بالف درهم رغبة فيه وفي تصحيحه واعتقاد في فضيلته وحياته
وقال انه يفي في صحة احواله طالعها وصفاطه والكثير من دخل الى
اصبهان طالعها ان يديها رودة فم من شيوخه ولا طبعها فخرج

11

وكتب بخطه كتابا في حقه من فقه صحيح المنقول عارفا
 بفضله من قبل الدين والعبادة في هذا المصنف بهر وكان كثير المتقادة و
 المصنوعة على طريقة السلف في لبس وتوافقه وترك التكلف ووضعه
 في موضع اخر بالمقتضى في الفصاحة وسهولة النظر اذ هو حريص ورجح منه
 الخبير في الدين والذهبي وجب الحريم المسمى وذكره في معاجم وابن المنذر
 وغيرهم وتوفي في اخر بنا راجع حشر في تولى منجستشان
 وسبعين سنة بمصر وحصل عليه من الفديحة ما كان له من العاشر وروى عن
 بالقرابة بالقراب من الشافعي روى عنه محمد بن ابي القاسم بن
 ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن
 محمد بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن
 في اول سنة اربع واربعين ميلادك وسمع بها من الفقيه محمد بن
 ابو يونس وحدثه من ابراهيم بن خليل بن محمد بن عبد الله بن ابي
 عبد الله بن ابراهيم بن محمد بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن
 محمد بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن
 محمد بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن
 محمد بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن ابي القاسم بن

[illegible]

[illegible]

